

# zastav se na chvíli...

*biblické meditace na rok 2018*



Českobratrská církev evangelická  
2017

# zastav se na chvíli...

*biblické meditace na rok 2018*

Pavel Kašpar

*a modlitby z různých tradic*

Českobratrská církev evangelická  
(Farní sbor v Nosislavi)

2017

Jeho vlastní ho nepřijali. To je smutná zpráva o lidech této země, o lidu světa i víry. Smutná zpráva o vlastních i o nepravých vlastnících. Smutná zpráva o ztrátě úcty, o ztrátě vztahu k zemi, k člověku, k Bohu. Ale my přece věříme evangelium – dobrou a radostnou zvěst.

Jeho vlastní ho nepřijali. Ale tím to nekončí, to není nic konečného, žádná tečka a šlus. Bůh vzkřísil ukřižovaného Ježíše, hrob je prázdný, nehledej živého mezi mrtvými. I když to zatím nechápeš, rozum ti to nebere, věř to. Duch svatý, duch ukřižovaného a vzkříšeného je zde, když ne jako ten, co byl všemi vítán, tak holt jako ten nepohodlný. Ti vlastní – nevlastní ho nepřijali. Přišel do svého vlastního a svět se ho nikdy nezbaví. Vyhlašuje tuto zem za Boží vlastnictví, a to s úplnou a konečnou platností. Člověk může proti této skutečnosti, ke své škodě, jednat, může ji relativizovat, může ji popírat či vytěsnit, přesto platí, a to na věky věků, až do skonání světa. Vzkříšení je dynamika, síla Boží, která přemáhá sílu rozpadu a zmaru, která přemáhá smrt ve všech jejích polohách a podobách. Život, to Boží vlastnictví, je potvrzen, podepřen, garantován divem vzkříšení. Vždyť Janův text jde dál, pokračuje: „Do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jako se rodí lidé, jen jako děti pozemských rodičů, nýbrž ti se narodili z Boha.“

Jeho vlastní ho nepřijali. A hle, jsou tu ještě vlastní, kteří ho přijali a kdo je tímto Božím dítětem, kdo je jeho dcerou či synem, to neurčuje nikdo z lidí, to ví pouze Bůh sám.

## 5.

Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije. (Jan 7,39)

Ježíš volá: „Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije.“ Ježíš zve: „Přijď ke mně.“ To říká podle evangelisty Jana často. Přicházet k Ježíši, znamená Ježíši věřit. „Ať přijde ke mně, kdo žízní.“ Víra je zbohacení člověka. Dosud jsem neměl kam jít, ke komu jít, ke komu se obrátit, když mám žízeň, když mi vyschlo nejen v krku, ale duše mi popraskala suchem. Nevypadám sice při té dehydrataci, při tom vysušení, jako mnich ve sklepě u Kapucínů, vypadám třeba docela k světu, ale najednou mi dojde: k čemu tu jsem, proč šlapu po zemi, má to nějaký smysl, kam ty cesty vedou...? S touto žízní si najednou uvědomuji i své srdce, kde mám jen samé otázky a třeba i nejistou a rozbolavělou duši, uvědomuji si potlačené úzkosti a prázdnotu, uvědomuji si, že se nemám komu svěřit, že s tím vším musím zůstat sám. Sám u sebe, do sebe zaklíčen, protože nemám, ke komu bych s tím šel s nadějí, že neodejdu s prázdnotou, že budu přijat, najdu pomoc.

Ježíš zve: ‚Kdo žízní, ať přijde‘ – mluví pak se mnou o všech otázkách, které mi do srdce naskákaly, o prázdnotě, o smyslu a nesmyslu existence, ale i o víře, o spolehnutí. Mám ke komu jít s nadějí, že mne přijme, nevyhodí, nevyžene, neodejdu od něho s prázdnotou, i když jsem s prázdnotou přišel.

Co bude s tím, kdo žízní a přijde a pije? Ježíš řekne: „Kdo věří ve mne, ‚proudy živé vody poplynou z jeho nitra‘, jak praví Písmo.“ Ježíš už jednou mluvil o vodě živé, když se setkal se samařskou ženou (J 4) u Jákovovy studnice. Tehdy ji řekl: „Kdo by se napil té vody, kterou já dám, nebude žíznit na věky.“ Tak to je. Kdo přijde k Ježíši, kdo mu uvěří, kdo se napije u něho vody živé, jeho života, zvěsti o království Božím, jeho evangelia, nebude mít žízeň na věky. Kristus opravdu bourá zeď smrti.

Ježíš pokračuje. Nejen že zaženu žízeň napořád! Ale i „kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra.“ Když k Ježíši přijdu, spolehnu na něho, napiji se té vody života, pak budu mít dost té vody nejen pro sebe, ale i pro druhé.

I to je žízeň, mnohdy potlačená obava, abych tady neběhal po zemi zbytečně, jen kvůli sobě, ale k něčemu byl svým bližním, tomuto stvoření, abych druhým doběhl pro vodu. „Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra“ – ode mne, od tebe k druhým. Ten, kdo byl Ježíšem obdarovaný, dokáže i druhé obdarovat. Ten kdo se u Ježíše napil, může být zdrojem živé vody pro jiné. Bibličtí autoři kreslí stále novými, sytějšími, pestřejšími obrazy to, co my lidé nedovedeme popsat, vymalovat, vykreslit, vystihnout – velikost toho zaslíbení (Ez 47,2–8, Zj 22,1–2): z Krista tryská proud života ke mně, k nám, a od nás dál a stačí bohatě pro všechny. Voda teče, mám ji po kotníky, po pás, po ramena, rozpažuji ruce a plavu v tom strhávajícím proudu života. A na březích toho potoka, který z Ježíše pramení, rostou stromy, které rodí ovoce každý měsíc, a jeho listí má léčivou moc pro všechny.

Pěkný sen, ale na to nestačím, fňukám hned. Opravdu nemám šanci to dokázat sám ze sebe, to nezvládnou ani svým rozumem, statečností, dovedností, umem. „To Ježíš řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili.“ Ti, co v něj uvěřili, dostanou Ducha svatého. A ten Duch, který přichází od Otce i Syna, promění naše nitro, duši, srdce tak, že z něho poplyne voda živá, a bude se rozlévat k našim bližním.



### **cesta**

Bože všech poutníků,  
jsi přede mnou na cestě,  
skrže svého Ducha mě překvapuješ  
v každé zákrutě mojí cesty.  
Podobně jako tví učedníci na cestě do Emauz  
i já svého průvodce často nepoznávám.  
V tuto ranní hodinu,  
i ve všem, co dnešní den přinese,  
otevírej moje oči,  
abych viděl tvou přítomnost,  
abych mohl s tebou slavit  
dar nového rána.  
Bože neočekávaného.

*Peter Millar*

### **den matek**

Milý Bože,  
dneska na Den matek ti děkuji  
za maminku, které mě porodila,  
která mě učila milovat lidi, zvířata a kytky.  
Teď, když jsem sama matkou, jí lépe rozumím.  
Milý Bože,  
děkuji ti také za mou tchyni,  
bez které bych já nebyla matkou.  
Děkuji, že mě měla tak ráda,  
že mi řekla, že moje polévka je tak dobrá jako ta její...  
i když to tak nebylo.

*Anne Charleston*

### **deprese**

Když se ze dne stává večer, malá potěšení odcházejí,  
moje srdce upadá do deprese. Všechno se zdá mdlé,  
každá aktivita je břemenem. Někdo mluví, ale já jen  
stěží mohu poslouchat. Někdo zaklepe, ale já jen sotva  
slyším. Moje srdce je těžké jak kámen. Odcházím do  
polí. Meditovat, číst Bibli. Své nejhlubší myšlenky ti píši  
v dopise. A náhle tvá milost, milý Ježíši, světlem dne  
protrhne temnotu, nadlehčí břemeno, uvolní napětí.

Povzdech, tečou mi slzy. A spolu se slzami mě zaplavuje nebeská radost.

*Henry Vaughan*

## **děti**

Pane, do tvé péče odevzdáváme své děti, které nám dělají tolik starostí. Jsou pryč dny, kdy jsme je mohli napomínat a říkat jim, co mají dělat. Nyní jsou dospělé a my můžeme jen stát vedle a sledovat, jak dělají chyby i věci bláznivé nebo špatné.

Děkujeme, že ty nás po dlouhá léta nepřestáváš milovat a nám, svým bloudícím dětem, odpouštět. Pomoz nám své vlastní děti milovat a odpouštět jim. Pomoz nám, abychom se nikdy za své děti nepřestali modlit. Vroucně prosíme, přiveď naše děti zpátky k sobě i k nám.

Zmírni naše soužení a úzkost, prosíme o pokoj ve víře v tebe, zvláště v nočních hodinách, kdy je strach největší. Ty jsi náš nebeský Otec, který miluje naše děti více, než je milujeme my sami. Nyní je přinášíme tobě, ve jménu Ježíšově.

*Mary Batchelor*

Bože lásky a milosrdenství,  
pomoz nám rozumět našim dětem,  
když dospívají a poznávají svět.  
Dej nám pochopení pro jejich pokušení a pády,  
dej, ať je umíme povzbudit,  
když hledají pravdu a životní hodnoty.  
Probud' v nás nadšení pro jejich ideály  
a sympatie s jejich zklamáními.  
Dej, ať spolu s nimi dokážeme hledat lepší svět,  
než jaký my nebo oni známe,  
skrze Ježíše Krista,  
našeho společného Pána a Mistra. Amen.

*Massey Hamilton Shepherd Jr.*